

ŠOBA ŠERIĆ

- TRAŽI VIŠE

Kontekst bosanskih prilika uvijek "traži više". Nažalost, Bosna uvijek dobije "više", više lošeg nego dobrog. Zapadno "uljepšavanje" i "harmonizacija" bosanskih prilika uvijek nam je donosila samo probleme, sporazumi koji su zaustavili rat i nametnuli legalizaciju genocida i dalje su takvi kakvi jesu: nefunkcionalni, bez želje od strane Međunarodne zajednice da se bilo šta pomakne nabolje, da se pokrenu ustavna pitanja, zemlja dovede u red, a retrogradne snage gurnu u duboku crnu rupu povijesti iz koje su izašle. Normalizacija Bosne neće se desiti "ljepljenjem panoa" preko svježih ruševina, kljukanjem naroda zašećerenom vodom (u političkom smislu), već akcijom koja treba da pokrene stvano ozdravljenje.

Svjedoci smo "obnavljanja fasada" bez suštinskih promjena, "integracije Bosne u evropske tokove", a pri tom se konstantno ignoriše činjenica da Bosna mora biti prije svega politički funkcionalno društvo. Mir koji je nametnut dao nam je privid da treba da budemo sretni jer stvari mogu biti gore i da ne treba da tražimo ništa bolje od ovog što imamo. Kada "tražimo više", ustvari tražimo manje, tražimo da ništa ne poduzimamo, da sjedimo na marginama uz kahvu i rahat-lokum i mirno posmatramo daljnju (moralno-duhovno-ekonomsku) eroziju društva koja je u svakom pogledu sve gora i gora.

Uloga "vječne žrtve" koja nam je namijenjena i dalje nas onemogućuje da od žrtve postanemo odgovorni i efikasni ljudi koji vode računa o svim aspektima svojih života. "Humanitarizam" nas je otupio, navikli smo da drugi vode računa o našim problemima, uzdajemo se u strance koji su tu zbog sebe, radije vjerujemo lažima jer nas one oslobađaju od odgovornosti da nešto konkretno poduzmemo. Predugo smo sjedili u zadnjem redu, slika na horizontu se uveliko promijenila a mi to nismo ni primijetili.

U svemu tome smo i dalje žrtve istih geopolitičkih igara u koje su nas uvukle stare sile, i dalje nam se preporučuje samoizolacija i "palestinizacija", trpanje u geta u kojima treba da polako trunemo, daleko od očiju svijeta. Stvarna kontrola nad našom zemljom je i dalje daleko od nas; naši političari su

gomila politički nedoraslih adolescenata, stranih agenata, otpadaka iz prošlih sistema, ljudi bez vizija i hrabrosti. Identitet koji smo krvavo stekli ne bi trebao biti olako izgubljen, moramo ga podržavati mimo političara i (nefunkcionalnih) političkih sistema, potrebno je uklanjati bilboarde na kojima se deklarativno "traži više", a ruševine iza njih moramo sami da popravimo. Ne samo da ih ovlaš omalterišemo i u njima životarimo, nego da pokrenemo stvari koje će nas prije svega učiniti sretnima, normalnima, funkcionalnima; da rekonstruišemo društvo u kojem NEĆEMO BITI PRINUĐENI GLEDATI U SVOJE CIPELE DOK KORAĆAMO, VEĆ DA POGLED DIGNEMO NAPRIJED, PREMA STVARIMA KOJE NAM DOLAZE U SUSRET...

(Maj 2012)